

Tak żyjemy...

Wzajemne
zobowiązanie

Jesteśmy grupą chłopców z małego miasta na północy Włoch. Od jakiegoś czasu postanowiliśmy wspólnie żyć nowym przykazaniem Jezusa, czyli kochać się wzajemnie jak On nas kochał, aby zbudować między nami kawałek zjednoczonego świata. I tak co dwa tygodnie spotykamy się w moim domu, aby wspólnie zastanawiać się nad tym i aby opowiedzieć jak każdemu z nas udało się kochać i żyć słowami Ewangelii.

Komunikowanie doświadczeń jest bardzo ważne dla nas: pomaga nam bardzo wzmacniać jedność między nami i pokonywać nadarzające się trudności.

Starając się wprowadzić w czyn słowa Ewangelii odkrywamy jak pięknie jest kochać wszystkich, których spotykamy: starszą osobę, której ustępujesz miejsca w autobusie; imigranta, którego spotykasz na przystanku; szkolnego kolegę, który ma kłopoty albo przechodzi trudne chwile; przyjaciela, który wygląda na zadufanego w sobie; braci i siostry, z którymi dzielisz pokój; i, chociaż wygląda to dziwnie, także nauczycieli, którzy wydają niesympatycznie.

Zapewne tych doświadczeń nie będziemy przytaczali w książkach historii. Jednak radość z jedności, która tworzy się między nami i którą chcemy zanieść do wielu innych chłopców, wynagradza stukrotnie wszystkich trud, który czasami musimy pokonać aby zbudować ją.

Mirco, Alex, Mario i Vincenzo

8

«Postępujcie drogą miłości»
(Ef 5, 2)

Apostoł Paweł podsumowuje tak to, co napisał o życiu chrześcijanina: przejść od człowieka 'starego' - który nie chce kochać - do człowieka 'nowego' - który stara się kochać, zaczynając od nowa kiedy pomyli się.

Do kogo mówi apostoł Paweł?

Do chrześcijan z Efezu, jednej z pierwszych wspólnot chrześcijańskich.

My także możemy żyć jak oni?

Tak, żyjąc w szczerości z innymi, nie kradnąc, umiając przebaczać, świadcząc dobro...

Ponieważ wezwanie „postępujcie” skierowane jest do całej wspólnoty, pożytecznym byłoby pomagać sobie wzajemnie.

A jak można to zrobić?

Możemy zacząć od stworzenia okazji, aby na nowo zadeklarować - wraz z przyjaciółmi, członkami rodziny, członkami tej samej wspólnoty chrześcijańskiej - życzenie i wolę postępowania razem ucząc się od siebie wzajemnie.

W mojej wspólnocie...
Znajduję sposobność aby podejmować z innymi zobowiązanie miłości wzajemnej dzieląc się pozytywnymi doświadczeniami jak udało mi się kochać.

Żyję jako pozytywny bohater w mojej Wspólnocie dzieląc się konkretnymi uczynkami dla dobra wspólnego.

PODZIEŁĘ SIĘ

MOIM ZOBOWIĄZANIEM

Z INNYMI